

og jeg tror, han sætter Pris paa det. Middagen har jeg forøvrigt tænkt mig ganske borgerlig. Det er ogsaa nødvendigt af Hensyn til Deltagerne. Det bliver jo de demokratiske Foreningers Bestyrelse, Sogne-
raadsformændene og den Slags Folk. Jeg har tænkt mig: Kold Suppe, Pigvar, Kalveryg, unge Kyllinger og Karamelbudding. Den Menu kan da ingen tage Forargelse af, vel?»

Jytte havde aldeles ikke hørt paa ham. Og nu rejste hun sig for at gaa ind.

»Gaar du? . . . Kære, er du ikke rask?»

»Jeg? Hvorfor mener du?»

»Saa bliv dog lidt! Nu sad vi netop saa rart. Du skulde jo ogsaa se mine Kulturer.»

»Det maa vente, John! Jeg har et Brev at svare paa. Du maa undskylde!»

Jægermesteren saae forbavset efter hende, og uvilkaarlig vendte han derpaa sine opspilede Øjne mod den Kant af Haven, hvor Pastor Gaardbo nylig var forsvunden.

»Det var som Pokker! Skulde det være muligt? Brænder det nu der!»